

Pasilli



3/2014

Pau'n Pasilan
osaston lehti

Pasilli 4/2014
Pau:n Pasilan osaston jäsenlehti
ISSN 0785-532X
painos 2300 kpl

osoitteenmuutokset:
jäsenrekisterinhoitaja Ilkka Sillo
ilkka.sillo@posti.fi

toimituksen osoite:
Pasilli/
Pasilan osasto ry
PL 925
00231 Helsinki
sähköposti:
pasilli.lehti@gmail.com

painopaikka
Savion Kirjapaino Oy, Kerava

nro	aineisto	ilmestyy
1/2015	30.1.	27.2.

päätoimittaja ja taitto
Jussi Lehmusvaara
toimituskunta:
Jussi Lehmusvaara
Topi Saksala
topi.saksala@posti.fi
Jouni Kaiponen
jouni.kaiponen@itella.com
Jari Pellikka
jari.pellikka@posti.fi



Ugh. Pidemmittä jorinoitta Pasilli haluaa kiittää tästä vuodesta ja toivottaa kaikille lukijoilleen ja tekijöilleen armottoman fantsua, hilpeää, rauhallista, leppoisaa, lungia, syvällistä ja ennenkaikkea levollista Joulua. Ja toivotaan, että ensi vuodeksikin meille kaikille riittää postia ja pohdiskeltavaa.



Pasilan kuulumisia

Pääkonttorista johdetut käsittelyn yhteistoimintaneuvottelut päättyivät hallitsemattomaan katastrofiin 22.9.14. Aitoa neuvottelua ei syntynyt missään kohtaa. Työnantaja kävi läpi valmiiksi suunnitellut suuntaviivat, joihin ei todellakaan ollut nokan koputtamista. Jopa esityslista oli ”naulittu”, ettei sitä millään olisi voinut muuttaa. Henkilöstöä ei irtisanottu, mutta työntekijöitä ei palkattu vaikka työt lisääntyivät.

Henkilöstön edustajat olisivat halunneet jatkaa neuvotteluja vielä tämän jälkeenkin. Lajittelun keskittäminen ei missään tapauksessa ollut läpihuuto juttu, vaikka työnantaja olikin ”laskenut” kaiken onnistuvan niin sanotusti vasemmalla kädellä. Työnantajan toiveista huolimatta volyymilasku ei ole toteutunut. Etupainotteinen toiminta ei pelaa näissä yt- kuvioissa, se nähtiin jo perusjakelun keväällä käydyissä neuvotteluissa.. Suunnitella saa, sitä ei käy kieltäminen, mutta realiteetit pitää huomioida. Pelkillä tunnusluvuilla ja tehojen nostamisella ei saada hyvää tulosta. Kalusteisiin ja työtilojen suunnitteluun ei myöskään paneuduttu, vaan työpisteitä tiivistettiin ja vanhoja kalusteita otettiin käyttöön. Lokakuun 13: sta päivästä alkanut muutos on sekoittanut postikeskuksen täysin. Työnantaja yrittää ratkaista asian teettämällä työt ylityönä. Työntekijöitä lennätetään työvuoron aikana osastolta toiselle, jolloin lajittelu työhön käytettävä aika lyhenee. Toisaalta työnkierto näyttää tässä kohtaa toteutuvan. Nyt jos koskaan olisi VIRTta herrojen astuttava kuvioihin siitähän syystä, että nyt olisi muutakin tekemistä kuin teippailla lattioita ja siirrellä roska- astioita. Toisaalta VIRTta hankkeen mukanaan tuoma ja julistama jatkuva parantaminen näyttää loppuneen postikeskuksessa. VIRTta sanasta voi tulla tai on jo ehkä osittain tullutkin kiroksena, jota ei saa käyttää. Mitähän kehittämistä seuraavaksi on luvassa?

Postinkäsittelyn tulevaisuus ei näytä hyvältä. Haettavana on tällä hetkellä vain osa-aika työtä, jolla ei todellakaan tule toimeen. Perusteita osa- aika työlle ei ole olemassa, koska ylityötä tehdään koko ajan. Luettavat ja ymmärrettävät yli-

työtilastot eivät pyynnöistä huolimatta tavoita allekirjoittanutta. Osa- aikaisessa työsuhteessa tällä hetkellä olevien työntekijöiden tunnit on nyt korotettava oikealle tasolle. Määräaikaisia työsuhteita voi olla vain niin sanotuilla ko- villa perusteilla, toisin sanoen on tietyn henkilön poissaolo- sijainen. Kausi/jouluapulaisilla hoidetaan nyt loppu- vuosi, joita postikeskukseen on palkattu lähes 800. Itellan tahto näyttää olevan, ettei työntekijöitä haluta sitouttaa fir- maan. Tuotannon esimiehet ovat myös paineen alla. Posti- keskuksen esimiehistä kolme sai potkut hallinnon ja työn- johdon yt: een päättyessä. Työtaakka tulee kasvamaan en- tisestään. Valtakunnallisesti katsottuna irtisanomisissa ei tietojeni mukaan noudatettu vähentämisyjärjestystä, eli ri- toja selvitetään vielä pitkään.

Itella on kielteisen uutisoinnin kohteena. YLE uutisoi 20.11.14 näyttävästi perusjakelun (jakajien takaisin otta- minen) ja kuljetuksen (alihankinnan pienet taksat) asioista. Johtajien suulla kaikki julkisuuteen tulleet epäkohdat kiel- lettiin ja kerrottiin asioiden olevan oikein hoidetut. Tässä kohtaa on syytä epäillä asioiden olevan hyvin, koska ke- vään irtisanomisten jälkeenkin syy oli aivan järjen vastai- nen. Uusien jakelureittien ”harjoitteluun” kului runsaasti aikaa, mikä nyt tässä kohtaa ihmetytti ainakin allekirjoitta- nutta. Yleensä uusikin työntekijä oppii reitin muutamassa päivässä. Asiamiespostien korvauksista on myös kantau- tunut viestiä, että vastuuseen ja työmäärään nähden Itellan maksama korvaus on olematon. Tämä asia lienee jossain kohtaa esillä myös mediassa, jos ja kun yrittäjät ”uskalta- vat” avautua. Johdon selitykset eivät vakuuta allekirjoitta- nutta missään kohtaa, koska luotan liiton ja luottamus- miesten näkemyksiin kyseessä olevissa asioissa.

Työehtosopimusneuvottelut saatiin yllättäen päätökseen lokakuun lopussa. Työtaistelulta vältyttiin aivan kalkkiviiv- voilla. Yli- ja lisätyökielto olisi tässä kohtaa kolahtanut ja kovaa. Edelleenkin ylityön tekeminen on vapaaehtoista, eli siihen ei voi työnantaja määrätä eikä myöskään pakottaa.

Jäsenistölle tärkeä muutosturvan jatkuminen oli päällimmäisenä tavoitteena ja se myös toteutui.

Tavoitteena ollut työsuojeluasiamiesten ajankäyttö ja palkkio toteutui osittain ja oli hyvä avaus jatkoa ajatellen. Työsuojeluasiamiehet saavat ensi vuonna kahtena eränä 150 euron palkkion.

Palkankorotus-euroja ei ollut jaossa, vaikka emme olleetkaan mukana työllisyys- ja kasvusopimuksessa. Korotus 0.4 % on ”syöty” jo moneen kertaan. Työehtosopimus on voimassa lokakuun loppuun 2015. Yhteenvetona voi todeta, että lajittelun keskittäminen tehtiin ja toteutettiin todella huonosti. Paperilla asiat hoituvat, mutta käytäntö on aivan muuta. Jäsenistöltä saatu palaute on ollut todel-

la arvokasta ja siitä kiitos. Vastuuton toiminta saa jatkua ja vastuunkantajia ei tahdo löytyä. Luottamusmiesten ja työsuojeluhenkilöiden on puuttuva entistä tehokkaammin epäkohtiin ja vietävä asioita tasoille, jossa ne mahdollisesti saadaan hoidettua. Toimenpiteitä asioiden korjaamiseksi (esim. kehitysryhmät) on käytettävissä, jos niin halutaan.

Toivotan jäsenistölle hyvää joulua ja parempaa uutta vuotta 2015.

Jari Pellikka
puheenjohtaja pääluottamusmies
Pau: n liittohallituksen jäsen



Voutilasta kajahtaa 25

Hyvää myöhäissykyä, vai voisiko jo kutsua tätä alkutalveksi, no kyllähän kai toki.

Jakelun, käsittelyn ja hallinnon yt-neuvottelut ovat takana, ja paljon vahinkoa on taas kerran työnantaja saanut aikaan. En tällä kertaa keskity niinkään Lokeen, koska yt-neuvottelut eivät juuri sitä koskeneet: ainoastaan yksi esimies ja yksi suunnittelija vähennettiin. Molemmat olivat pitkän linjan postilaisia, ja voin sanoa, että näissä kahdessa tapauksessa ei työehtosopimuksen mukainen vähentämisyjärjestys todellakaan toteutunut. Olisin laittanut oman lusikkani soppaan sataprosenttisen varmasti, mikäli nämä kaksi vähennettyä henkilöä olisivat olleet PAU:n jäseniä, mutta se siitä.

Sitten Siipitielle – hoh-hoijaa, kun masentaa jo etukäteen. Yhteistoimintalain kahdeksannen pykälän mukaiset neuvottelut päättyivät Siipitien osalta 22. syyskuuta. Saapuva ja lähtevä kirje, arvoposti ja pussihuolto sekä 39 työntekijää siirtyvät Helsingin postikeskukseen. Teimme asiasta myös eriävän mielipiteen pöytäkirjaan liitteeksi, mutta se ei hirveästi työnantajaa kiinnostanut.

Toiminnallistaminen alkoi 13. lokakuuta., joten aikaa oli siis todella reilusti: jopa kolme viikkoa! Helsingin postikeskuksessa ei ollut mitenkään suunniteltu tiloja tai muutakaan ulkomaanpostin toimintojen siirtämiseksi, vaan kaaos oli valtava ja jäämiä aivan mielettömästi. Esimiehet niin ulkista kuin postikeskuksestakin juoksivat näiden kahden tehtaan väliä yötä päivää ottamassa selvää toimintatavoista, laitteista ynnä muusta siirtoa koskettavasta. Näistä edellä mainituista yksiköistä ainoastaan EU-maiden ulkopuolinen eli kolmansien maiden toiminta jatkuu Siipitiellä normaalisti, tai ainakin lähes normaalisti.

Yt-neuvottelut olivat lähes kokonaan työnantajan sanelupoliittikkaa, eikä työntekijöiden edustajia eli meitä juurikaan kuunneltu. Ongelmaksi, ja erittäin suureksi sellaiseksi, on jo muodostunut EU:n sisältä saapuvien tullattavien lähetysten saapuminen EU:n ulkopuolisista kolmansista maista. Siis näiden tulevien kirjelähetysten väärinohjautuminen kotimaan jakeluverkkoon. Näin nämä lähetykset voivat jäädä kokonaan tullaamatta. Esitimme myös syvän huolestuneisuutemme ulkomailta saapuvien huumaus- ja vaaralliseksi luokiteltujen aineiden joutumisesta katukauppaan ja sitä kautta yksityisten ihmisten käyttöön, koska tullilla ei ole



Helsingin postikeskuksessa minkäänlaista tullivalvontaa, toisin kuin Siipitiellä oli. Valtaosa Helsinki-Vantaalla paljastuneista huumerikoksista on postin tai pikakuriiriyhtiöiden kuljettamia lähetystyyppejä, joista suuri osa on netistä tilattuja. Viime vuonna tulli takavarikoi yli 3 000 huumeita tai lääkeaineita sisältävää lähetystä – siis vajaa kymmenen joka ikinen päivä. Mielestäni työnantaja osoitti tässä kyseisessä tapauksessa suurta tietämättömyyttä ja välinpitämättömyyttä näinkin tärkeän ja hektisen asian ollessa kyseessä!

Mitä sitten tulee itse työskentelyyn ulkin osalta Helsingin postikeskuksessa, niin kaikki oli yhtä suurta kaaosta. Ulkin lähtevän kirjeen luottamusmiehen Merja Rauhavuoren listaus muutoksista on melkoisen koruton kertomusta siitä, miten hyvin muutokseen oli valmistauduttu:

”Kokonaisvaltainen suunnitelma puuttui kokonaan: Työtilat ovat pienemmät, jolloin osa duuneista jää tekemättä. Työvälineitä eli tietokoneita puuttuu. Tehtäviä tuli lisää, mutta työntekijöitä on vähemmän, jolloin resurssit ovat täysin alimitoitettu lähtevässä kirjeessä: vähennystä jopa 30 prosenttia. Töitä siirtyi, mutta tekijöitä ei. Lisäksi ihmisten sijoittelu uusiin duuneihin ja vääriin vuoroihin: aikataulut tulivat vasta ensimmäisen yön aikana, jolloin sulut ja kuljetukset myöhästyivät. Postin käsittelyaika on lyhyempi. Työntekijöitä ei otettu suunniteltuun mukaan. Jo Siipitiellä myönnetty lomien peruutus. Lakujen ja pukukaappien saanti vasta toisessa vuorossa. Perehdyttäminen oman työn ohella. Informaation puuttuminen muutoksista kokonaan. Pussihuolto on eri kerroksessa ja toimii siis huonosti. Vastauslähetykset kusee.”

Myös vuorolistoissa oli sanomista ainakin viiden työntekijän osalta. Heillä ei nimittäin ole kahta viikkolepoon oikeuttavaa peräkkäistä vapaapäivää merkittynä vuorolistaan, toisin kuin työehtosopimuksen 15. pykälän ensimmäinen momentti selvästi sanoo.

Tässä siis pientä otantaa siitä, millainen muutos oli luottamusmiehen silmin. Kaikki ei todellakaan siis mennyt kuin Stromsössä, ja vielä kuin pisteenä i:n päälle nämä päätemaksut, joista ulk pääosin saa tulonsa, ovat romahtaneet melkoisesti. Puhuttu on jopa 30–40 prosentin laskusta. Valtakunnallinen pääluottamusmies Jarmo Niemi kerää materiaalia mielellään kaikista näihin yt- neuvotteluihin liittyvistä sekoiluista niin Siipitieltä kuin myös muilta postikeskuspaikkakunnilta. Mielenkiintoista on nähdä, kuka viehdään syytöstehtäälle kaikista näistä sekoiluista. Selvää on, että näin tämä ei voi jatkua!

Yhteenvetona pitää todeta, kuten aluepäällikkö Jukka Sauramäki asian tiimoilta sanoi, että työnantaja voi tehdä myös tyhmiä päätöksiä, ja tämä toden totta on sellainen!

Haluan omalta osaltani toivottaa kaikille erittäin hyvää ja rauhallista joulua sekä todellakin parempaa uutta vuotta 2015.

Isto Kuusisto
päáluottamusmies
Loke ja ulk-Siipitie
040 822 9515
isto.kuusisto@itella.com

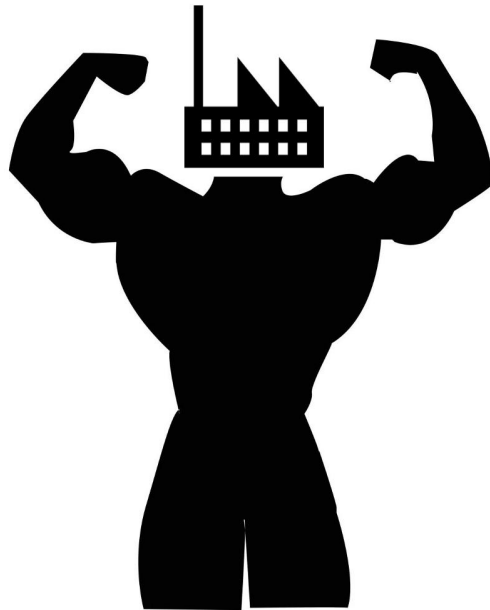


Viisautta Voutilan malliin vol. 54

Joulu kolkuttaa loken peräportteja ja tavaraa tulvii ovista ja ikkunoista. On taas vuoden kovin sesonki ja jokainen käsipari on tarpeen niin käsittelyssä kuin jakelussa. Harmi vaan, että jakelusta on vähennetty väkeä joita on sitten otettu takaisin. Jos edellisessä kirjoituksessani moitin Finnairin touhua, niin ei se Itellakaan kovin kaukana perässä tule. Pehmeet touhuu sano.

Edellinen kirjoitukseni kirvoitti keskustelua vaarallisista ajatuksista. Kirjoitin edellisessä jutussani siitä miten työntekijät harjoittavat liikuntaa omaksi ilokseen, ei pelkästään siksi että jaksaisi töissä. Tämä ajatus oli erään loken esimiehen mielestä vaarallinen. Aluksi hieman ärtyneenä ajattelin, että pitäisikö allekirjoittaneen tehdä lista ajatuksista jotka eivät ole vaarallisia ja käydä hyväksyttämässä muut mielipiteeni ao esimiehellä, jotta en vahingossakaan esittäisi vaarallisia ajatuksia. OLEN SITÄ MIELTÄ, ETTÄ LIIKUNTA JA HYVÄ KUNTO AUTTAVAT JAKSAMAAN TÖISSÄ LOKESSA JA MUISAKIN RASKAISSA TÖISSÄ. Tämä ei liene vaarallinen ajatus, joita esitän tässä lehdessä mutta olen yhä ja pysyvästi sitä mieltä, että jos itse työlle ei tehdä mitään niin minkäänlainen liikunta ei ylläpidä työkykyä loputtomasti. Pahimmillaan liikunta saattaa osaltaan pahentaa esimerkiksi tuki- ja liikuntaelinsairauksia. Vaikkakin riski sairastua näihin sairauksiin on pienempi jos lihaskunto on kohdallaan. Noh, tämä on palautetta ja sellaisena sen aion ottaakin. Meillä kaikilla on oikeus antaa palautetta mutta meillä kaikilla on myös vastuu ottaa sitä vastaan.

Tapaturmista. Tätä kirjoittaessani on lokessa sattunut 90 tapaturmaa, läheltä piti -tilannetta tai ns. 0-tapaturmaa. Näistä 10 on sattunut työmatkalla, samoin 10 tattia on ilmoitettu läheltäpiti tilanteeksi. Uutena merkintänä on tämä 0 tapaturma, jolla tarkoitetaan sellaista tapaturmaa, jossa vamma on niin vähäinen että siitä ei aiheudu sairauslomaa. Esimerkiksi pienet haavat jotka hoituvat laastarilla ovat 0 tapaturmia. Nolla tapaturmia on työsuojelun kirjoissa 2 kappaletta. Mitä sitten lokessa sattuu? Jos katsoo niitä tapaturmia joita sattuu eniten, niin voisi helposti ajatella häkin käsittelyn olevan kaikkein riskialteinta työtä. Häkin seinä kaatuu työntekijän päälle, häkin yläosa kaatuu työntekijän päälle ja häkistä putoaa joku paketti henkilön päälle. Yleisesti ottaen nämä tapaturmat ovat vielä lieviä joista on selvitty ruuheilla, mustelmilla tai pienillä



haavoilla.

Kaikista loken tapaturmista nousee kuitenkin esiin sellaiset tapaturmat joissa on ollut jokin siirtoväline osallisena. On selvää, että trukin ja työntekijän kohtamisessa trukki vie voiton. Loke on valitettavasti rakennettu sellaiseksi työpaikaksi jossa liikkuu paljon trukkeja ja jalankulkijoita. Näin ollen lokessa on aina riski jäädä trukin töytäisemäksi. Tähän ongelmaan on alettu hakemaan ratkaisua maalamalla jalankulku- ja trukkiväylät lattiaan. Koska riskiä ei voi kokonaan poistaa, tulee sitä madaltaa siedettävälle tasolle. Työmatka tapaturmissa on selvästi havaittavissa liukkaus, pyörällä työmatkat tekevät ja auton alle jäämiset. Edesmenneen konstaapeli Ensio Itkosen sanoin, ”olkaa todella varovaisia siellä liikenteessä”. Yleisesti ottaen tapaturmia sattuu lokessa kerta kaikkiaan liikaa. Kategorisesti ei voi sanoa, että tapaturmat johtuisivat työntekijöitten varomattomuudesta yksistään, joskus tekijä on myös mekaaninen tai että työntekijää ei ole opastettu toimimaan turvallisesti. Joskus taas on myös niitäkin tapauksia, jossa turvallisuusohjeita ei noudateta tai niistä ei piitata. Vaikka työnjohto lokessa vastaa työturvallisuudesta on vastuu myös jokaisella työntekijällä. Lokessa käytetään monenlaisia työvälineitä ja jokaisella työvälineen käyttäjällä on vastuu omasta ja muitten turvallisuudesta. Työturvallisuus on ja pysyy meidän jokaisen asiana eikä tämä ole vaarallinen ajatus.

Joulu on taas, riemuitkaa nyt!

Tämäkään syksy ei aiheuttanut riemun kiljahduksia, sillä hallinnon yt neuvottelut vähensivät väkeä lokestakin. Tiedossani ei ole vähentämisen syytä, mutta mielipiteenäni voin todeta, että lokessa jossa tavaramäärät ovat kasvussa, ei vähentäminen ollut järkevää saati sitten perusteltua. Harmikseni havaitsin myös, että Itellassa irtisanottiin väkeä vanhimmasta päästä, arvailun varaan jää syyt miksi näin toimittiin. Yhtä kaikki jos loken irtisanotut sattuvat lukemaan kirjoitustani, niin toivon tsemppiä ja voimia teille.

Ensi vuosi lokessa tuo paljon muutoksia ja toiveita usean asian eteenpäin menemisestä. Jatkamme loputonta taistelua paremman työkierron eteen, maa-
lausprojektit, tapaturmien vähentäminen, riskienarviointi ovat asioita, joita me työsuojeluorganisaatiossa ajamme eteenpäin. Nykyään on vaikea ennustaa mitä ensi vuonna oikeasti tapahtuu, sillä lokessa ei ole niin pientä asiaa etteikö sitä pitäisi ajaa eteenpäin jatkuvasti. Välillä tuntuu, että meidän roolimme on olla muistuttamassa esimiehiä siitä mitä heidän tulee tehdä ikään kuin olisimme sihteerit. Nykyisin jos allekirjoittaneelta kysytään mitä te työsuojeluhmiset oikein siellä teette, niin en osaisi vas-

tata tyhjentävästi ollenkaan. Niin moneen soppaan olemme lusikkamme työntäneet, että en pysty enää pitämään lukua missä asioissa tänä vuonna olimme mukana. Huh, onneksi on pian joulu.

Joulu on niitä juhlia johon tykkään satsata. Joulu on myös aikaa jolloin muistelen edesmenneitä läheisiäni ja ystäviäni. Toimistoni ikkunalaudalla on tammikuussa kuolleen Stephen Oforin kuva, osa lokelaisista ja HKI pokista tunsivat Oforin. Itselläni oli kunnia tuntea Ofori miltei 20 vuotta. Vaikka kuolema on osa elämää ei kuolemaan koskaan opi suhtautumaan rationaalisesti. Eipä kait siihen pidäkkään oppia. Tärkeintä on mielestäni oppia elämään. Elämä todellakin on hyvä opettaja mutta me ihmiset olemme huonoja oppilaita. Emme kuuntele mitä elämä yrittää kertoa meille. Elämä on ympärillämme joka hetki ja joka hetki elämä lähettää singaaleja joita vain kärsivällisesti tarkkailemalla voi kuunnella. Joten tänä jouluna oppikaamme kuuntelemaan elämää. Oikein sika hyvää Joulua ja super sika hyvää Uutta Vuotta

Jouni Kaiponen
loke/ULK
työsuojeluvaltuutettu

Myyräntyötä Postikeskuksessa

Kilpailun kiristyessä postialalla, emme voi olla huomaamatta kaikenlaisten sabotaasi viritelmien kirjoa postikeskuksessa. Pyrkikäämme paljastamaan erilaiset hankkeet jouhevan postinkulun sujumiseksi ja turvaamaan työpaikkamme tulevaisuudessa! Visio 2020 loistakoon majakkana kaikille epäkohtien löytäjille ja ripeästi puuttukaamme myyrien toimintaan ennenkuin työmme päättyy epäpäteviin käsiin...

Myyrät ovat jo nakertaneet kahteen kohteeseen tehtaassamme eli tulilinjalle ovat joutuneet pienen lähtevän uudet kaartuvat lajitteluhyllyt sekä myös ison lähtevän käsinlajittelu saatettu ennen näkemättömään kaaokseen.

Pienen lähtevän lajitteluhyllyn numerojärjestys on joutunut myyrien käsittelyyn luultavasti Virta-hankkeen jälkimainingeissa jonkun talon puolesta maksetun sauna-illan koskenkorva höyryissä tapahtuneeseen ideointiin suuressa aivoriihessä. Tarkoitus lajittelussa saavuttaa flow-tila, jo-



ka ei totisesti toteudu niin, että numerot aaltoilevat silmien edessä holtittomasti!!! Jäämien syntymistä ei voi välttää, jos unohdetaan perusasiat kuten ihmisten oikeakäisyys, kirjeiden suuntaus tietyille numeroille sekä uutena postikeskuksen hoidettavaksi tulleet Turku ja Seinäjoki-lajittelu. Yli 40 vuotta lajitteluhyllyissä numerot alilekkain ylhäältä alaspäin pienentyneet, joten tämä myyrien lanseerama vaakataso numerointi palautettava takaisin tehdas-asetuksiin kiitos....

Ison lähtevän käsinlajittelussa myyrät ilmaantuvat vaivihkaa klo 18-20 välillä työkohteisiin ja häipyvät aina ennen klo 22 myyräkoloihinsa jättäen hyllyt sellaiseen tilaan, että niiden poloisten, joilla työaika päättyy klo 22.30 tai 23.30 on aloitettava raivokas alasotto hyvissä ajoin ennen varsinaista tyhjennystä. Näin tehden kirjeet voivat nippa nappa ehtiä kuljetuksiin sille illalle....

Varmasti myyrän tuhoja löytyy lisääkin, joten valppaana täytyy itsekunkin olla ja ilmoitus välittömästi työnjohdolle jos epäilet vilunkia harjoitettavan postikeskuksessamme. Eihän tämä täydellinen tehdas ole, mutta suotakoon meille

lisätyövuosia enemmän kuin 4 suorittaa kutsumus-ammattiamme jopa vuoden 2018 jälkeenkin puuttamalla myyräongelmiin ripeästi. Tiedosta myös vaara, kun ilmoitat esimiehelle myyrähavainnot, sillä esimiehesi voi olla itse myyrä, jolla terävät hampaat!! Itsesuojeluvaisto kannattaa pitää mielessä, kun asioit myyräpomon tai muuten masentuneen tai irtisanotun herrakansan edustajan pakeilla. Ovat sen verran outoja liemiä nielleet, etteivät aina ymmärrä tai halua kuulla työntekijän havainnot, jollei sovi omaan ajatusmaailmaan.

Myyrävapaata Joulua toivottaen

Jarkko Vartainen

Toimitus komppaa aihetta jazzin tahdissa ja ryhtyy jopa sooloilemaan.

Pasillissa voisi aivan hyvin ryhtyä kirjaamaan Myyrähavaintoja. Samalla tavalla kuin työnantaja haluaa meidän havainnoivan turvallisuusriskeistä. Havaintoja siitä miten on menty perse edellä puuhun, miten on jouduttu ojasta allikkoon, miten tuli sössittyä, eli miten estetään Postia kehittymästä toimivaksi, viihtyisäksi, moniarvoiseksi ja omistajalleen rutkasti arvoa tuottavaksi yritykseksi.

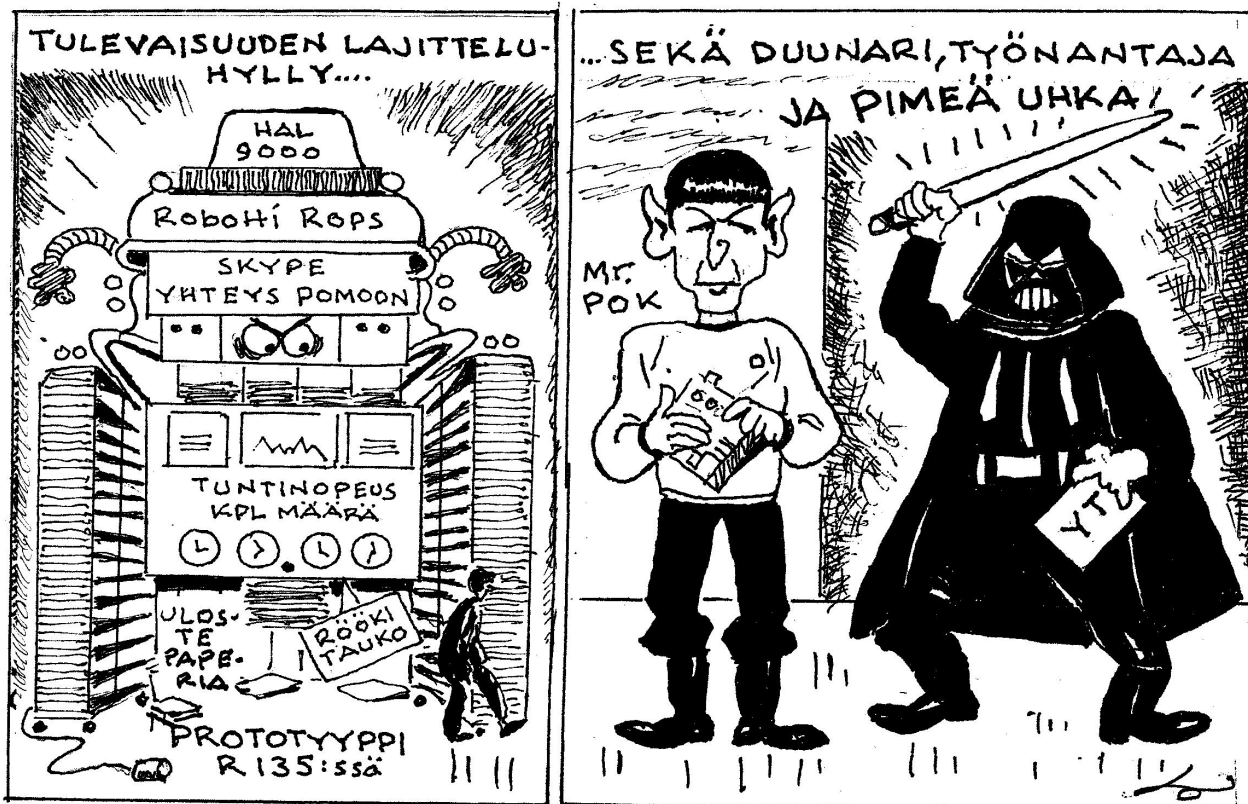
Kommunikointi, vaikka onkin yliarvostettua, on oiva tapa ilmaista tunteitaan ja ideoitaan. (Kysykää vaikka ruotsalaisilta.)

Itse kuulun koulukuntaan, jonka mukaan työntekijän tärkein velvollisuus on tehdä työnsä mahdollisimman hyvin ja työnantajan mahdollistaa tämä. Erittäin yksinkertaista.

Työyhteisö on kuin sydän. Silloin kun siitä kuuluu epätahtista värinää ja rytmi on hukassa, asialle voi vielä tehdä jotain. Täydellinen hiljaisuus on jo huolestuttavampaa.

Myyrähavaintosi voit lähettää osoitteeseen:

pasilli.lehti@gmail.com



Itella Logisticsin logiikkaa 15.



Yhteistoimintaneuvottelut ovat tällä erää ainakin Itellan nimen alla ohitse. Työtä käskettyä tehtiin runsain mitoin jo jakelun yt:ssä – tunnetuin seurauksin ja kustannuksin. Tämäkään tohelointi ei sitten riittänyt, vaan paniikinappula oli painettu vain vielä entistä syvemmälle. Toivottavasti ylimitoitettujen irtisanomisten seuraukset hallinnon – ja esimiesten yt:ssä eivät ole samankaltaiset kuin surullisen kuuluisissa jakelun yt:ssa. Olisikohan kannattanut maltaa ja käyttää lomautuksia sekä luonnollista poistumaa ensisijaisena keinovalikoimana, olisi todennäköisesti saattanut tulla loppupeleissä huomattavasti halvemmaksi kuin tämä ylimitoitettu sekoilu jakelun osalta korjausliikkeineen.

Ensi vuonna startataan uusiin purjein uuteen organisaatiomalliin ja toivottavasti kaikki vanhan organisaation ”roskat” on saatu lakaistua maton alle. Uusien mahdollisuuksien maailma Posti Groupin nimen alla voi alkaa entistä ehompana. Toivottavasti jossain vaiheessa päästään jollain liiketoiminnan alueella jonkinlaiselle kestäväälle kasvu-uralle, kun lama vihdoinkin helittää otettaan. Jatkuva säästäminen ja toistuvat yt – neuvottelut rumbat valitettavasti imevät koko organisaation voimavarat. Jatkuvan lamaannuksen sijaan pitäisi vihdoinkin päästä positiivisempaan toimintaympäristöön.

Veturitien terminaalissa on päädytty pitkien neuvottelujen jälkeen tilanteeseen, jossa pyritään korjaamaan edellisen organisaation käskytyksipolitiikalla työvuororakenteeseen aiheuttamat ongelmat. Nyt lähdetään ensin kyselemään vapaaehtoisia tiettyihin työvuorokiertomalleihin ja uudistus ilmeisemmin toteutetaan pienemmissä erissä ensi vuoden aikana. Esimiehesi tiedustelee valmistumisen edetessä työntekijöiden soveltuvuutta eri työvuoromalleihin.

Työehtosopimuskin saatiin sitten ihme kyllä runtattua kovan väännön jälkeen aikataulun mukaan valmiiksi ja painostustoimenpiteiden käyttöön ei tarvinnut mennä. Hyvä näin. Palkankorotusvara ei p-palkkaliitteen osalta ollut kuin 0,4 %, koska kaikki liikkumavara haluttiin

painottaa muutosturvasopimukseen. Irtisanomisen osuessa työntekijän kohdalle on hyvä, että tällä sopimuksella saadaan lisäturvaa ja enemmän mahdollisuuksia henkilökohtaisen katastrofin kohdatessa. Tarkemmat yksityiskohdat neuvottelutuloksesta löydät liiton sivuilta Pau.fi tai Veturitien terminaalin ilmoitustaululta.

Kolmikanta aivorihi on saanut kestävyysvaajeen omalta osaltaan kuntoon eläkejärjestelmää rukkaamalla. Ratkaisu ei sitten akateemisille kelvannut, kun superkarttuma työuran lopusta poistetaan ja karttumamalli vaihtuu tasaiseksi koko työuraneläke karttumaksi siirtymäajan jälkeen. Tasainen karttuma suosii ns. ”haalari-duuneissa” työskenteleviä, edellyttäen ettei työura päätty työntekijän toimesta ennen kuin työntekijä saavuttaa iän, jolla päästään nauttimaan ns. jatkopäivistä. 1961 syntyneistä lukien ns. putken pää karkaa jo 60v.1.kk ikään. Jos taloudellinen kehitys jatkuu yhtä synkkänä kuin tähän saakka, ja irtisanomiset vain lisääntyvät ovat tuloksena yhä lyhyemmät työurat entistä matalampina eläkekarttumina. Nykyinen eläkeratkaisu valitettavasti on rakennettu maailmaan, jossa ei huomioida riittävästi suhdannevaihteluiden vaikutuksia eläkekarttumaan. Myös ns. epätyypilliset työsuhteet ovat iso ongelma eläkekarttuman osalta kyseisessä eläkemallissa. Tarkemmin asiasta SAK.fi.

Omasta puolestani toivotan myös kaikille Osaston jäsenille oikein hyvää Joulua ja leppoisaa Uutta Vuotta. Muistakaa ottaa lungisti, että jää voimia uuden vuoden vastaanottoonkin.

Että tällaista tällä kertaa. Ammattiyhdistysterveisiä Veturitieltä,

Timo "Jana" Jantunen



Miten pääsen ehdokkaaksi osaston puheenjohtajaksi tai toimikuntaan?

Vastoin yleistä harhakäsitystä ammattiosaston toimikunta ei ole salaseura, jonka jäsenyys vaatii usean kokeneen jäsenen suosituksen tai ikaikaisten AY- loitsujen hallinnan. Niin ikään harhaluulo on, että ehdokkuus osaston puheenjohtajaksi tai osastoon vaatisi poliittisen puolueen jäsenkirjan. Toki ammattiosastossa toimii kaksi poliittisia puolueita lähellä olevaa ryhmää - Pasilan Demarit ja Pasilan Vasemmosto- jotka asettavat omia ehdokkaitaan, joista suurin osa on sitoutumattomia. Myöskään ei ole mitään kirjoitettuja tai kirjoittamattomia sääntöjä siitä, kuinka monta jäsentä voi olla ehdokkaana em. tehtäviin.

Ainoa vaatimus ehdokkuuteen on Pasilan osaston jäsenyys.

Pitkien perinteiden mukaan alustava ehdokasasettelu tapahtuu ns. valmistavassa vuosikokouksessa. Tämä kokous pidetään joitain viikkoja ennen varsinaista vuosikokousta. Nykyisen käytännön mukaan riittävän ajoissa, jotta vuosikokous Pasilli ehditään tehdä valmiiksi ja ko. lehdessä esitellä ehdokkaat. Jos siis haluat ehdokkaaksi, sinun kannattaa tulla paikalle valmistamaan. Sinua voi tuki ehdottaa joku toinen osaston jäsen tai halukkuuden ehdokkuudesta voi myös kertoa kirjeitse kyseiselle kokoukselle. Voit myös ottaa yhteyttä poliittisiin ryh-

miin jos tunnet niiden ajatusmaailman itsellesi läheiseksi.

Lopullinen ehdokasasettelu tapahtuu varsinaisessa vuosikokouksessa esityslistan kohdissa osaston puheenjohtajan valinta ja osaston toimikunnan valinta. Tässä vaiheessa ehdokkaiden on syytä olla salissa kertomassa, että ovat käytettävissä em. tehtäviin. Myös kirjallinen ilmoitus kokoukselle riittää. Mikäli ehdokkaita on enemmän kuin tehtäviin valitaan, niin sitten äänestetään ja kokoukseen osallistuja päättää ketkä tulevat valituksi.

Usein kysytään eikö puheenjohtajaa ja toimikuntaa voi valita muuten esim. postiäänestyksellä. Tämä ei ole mahdollista osaston sääntöjen mukaan. Osastomme säännöt noudattavat PAU: n liittokokouksen hyväksymiä mallisääntöjä, joten niiden muuttaminen olisi pitkä ja raskas prosessi.

Jos sinulla heräsi kysymyksiä ota yhteyttä toimikunnan jäseniin <http://pasilanosasto.pau.fi/osasto/> tai omaan pääluottamusmieheesi, jotka ovat Helsingin postikeskus Jari Pellikka, Logistiikkakeskus Isto Kuusisto, Veturitien terminaali Timo Jantunen. Lisäksi postikeskuksessa kysymyksiin vastaa Toivo Saksala, Pertti Touhonen ja Heli Rantanen, sekä logistiikkakeskuksessa Jouni Kaiponen ja Helena Aarnio.

Toimikunta

Vuosikokouksesta tiedotetaan tarkemmin vuodenvaihteen jälkeen.

M5

Otetaanpas tämä alku pähkinänkuoressa. Kesä alkoi jakelun yt:n merkeissä, joka taisi olla hieman ylimitoitu. Vieläkin Pau ja työnantaja kinastelee siitä, kumpi on oikeassa töihin takaisinotettujen määrässä.

Sitten toinen shokkiaalto Postikeskuksien yt, joissa ajettiin postikeskuksien toimintoja alas ja keskitettiin Helsingin Postikeskukseen. Meille tuli Turku lähiseutuineen, kaikki hinnoittelupalvelut Oulua myöten ja ulkomaantuotannon saapuva posti henkilökuntineen. Samaan syssyyn vielä hallinnon yt:t.

Joten 18.10 alkoi tosiaan tulla postia Helsingin Postikeskukseen. Brittirekat toivat heti pari kuormaa avattavia postisäkkejä ja niitähän riitti voton, kirjeen ja erpan avattaviksi ihan riittämiin. Ja illalla Turun rekat toivat selvitykselle tömmis ym. postia selvityskoneen täydeltä.

Ylityöt lisääntyivät huimaa vauhtia. Ja tätä postin vyöryä oli jatkunut jo kuukauden, kun eräänä torstai-iltana istuin väsyneenä illan päätteeksi tietokoneen äärellä ja luin siinä Pointtia. Ihmettelin mikä Itella-logo siinä välkehtii? Klikkasin sitä ja siinä tuli salainen viesti Pentagonista. Hakkeroin sen auki. Siinä oli ensin kysymys, että oliko Itellaboyt saanut levytyssopimuksen ja lähtenyt Amerikkaa valloittamaan? Vai ovatko he vielä talossa? Vastasin viestiin että täällä ollaan vielä. Viestiin tuli jatkoa, jossa pyydettiin apua talon toimintaa koskevaan suunnitelmaan, ja tarkemmat ohjeet saisimme, kun tulimme Pentagonin Brahe-saliin salaiseen kokoukseen perjantaina töiden jälkeen.....

Otin heti yhteyttä bändin jäseniin ja kerroin tilanteesta.

Menimme Pentagoniin sitten perjantaiyönä. Siellä meille laitettiin huput päähän ja ohjattiin saliin. Meidät ohjattiin istumaan ja pyydettiin ensiksi kuuntelemaan huolellisesti mistä on kyse ja toivottiin että voisimme auttaa. Asia koski ulkomaankirjeiden ja kapuloiden päätemaksuja. Oli pelättävissä että maksut menisivät pahasti miinuksien puolelle ja vuoden päästä oli odotettavissa miljoonamaksut kaikille Eu-maille, jotka Suomeen postia lähettävät.

Saimme hetken aikaa miettiä tilannetta keske-



nämme ja tulimme siihen tulokseen, että taloa on autettava. Päälystö marssi takaisin saliin ja kerroimme suostuvamme tähän salaiseen tehtävään yksimielisesti. Sitten se isoin herra sanoi, että tehtävänä olisi viedä tiettyjä kirjeitä tiettyihin paikkoihin nopeasti ja huomaamattomasti. Ja tähän tehtävään olisi kolme testiä.

Saimme luvan ottaa huput pois päästä. Että voisimme nähdä ne testikuviot.

Eka vaihe oli pyörittää rulettia josta saisimme tehtävää varten autot käyttöön. Minä, sir Havu pyöräytin ensimmäiseksi ja sain BMW M5:n käyttööni. Dj Kyntäjä pyöräytti itselleen kutitellun siittimen eli lastutetun Seat Toledon. Batistiinin kohtaloksi tuli mopoauto dj Björn nappasi käyttöönsä aidon amerikanraudan, isolohko Mustangin.



Sitten sovittiin, että maanantaina alkaisi kolmen kohdan ja yön testiohjelma, jolla katsottaisiin sopivuutemme tehtävään. Maanantaina olimme kuin nakutettuna ja sovittuna aikana testipaikalla Pentagonin pihalla. Ensimmäinen testi oli, että jokainen meistä käy tyhjentämässä 10 postilaatikkoa sovituilta paikoilta pitkin kaupunkia alle tuntiin ja ilman ylinopeus- tai muita sakkoja. No tuo onnistui meiltä kaikilta hienosti. Jätimme autot piiloon seuraavaa testiä varten ja sovimme, että tiistaiyönä otamme testi numero kakkosen käsittelyyn.

Tiistaina tulimme sovittuun paikkaan ja testi 2 oli valmis alkamaan. Siinä piti ajaa huppu päässä Lauttasaareen ja takaisin jälleen ilman ylinopeussakkoa ja olla mahdollisimman huomaamaton. Itse laitoin Jyrisen mestariteoksen, Ensi-illan soimaan autossani. Se rauhoitti minua ja testiin oli helpompi syventyä. Dj Kyntäjä voitti tuon rallin ylivoimaisesti. Oli kuulemma kokemusta säk-

kipäälläolosta kun tuli tuo uusi tyttöystävä Olga kuvioihin (tiedä sitten, mitä hän tuolla tarkoitti).

Keskiviikkoyönä oli viimeinen testi ja se olikin kaikkein vaativin. Piti naamioitua DHL:n mieheksi ja viedä lähetys vastaanottajalle ja ottaa siitä kuittaus. Ja lähteä heti pois, eikä jäädä ilmaisille houkutuksille alttiiksi, kuten ilmainen kahvi tai ruoka. Sekin testi meni ok. Vaikka Batistiini meinasi Eläintarhan Nesteellä sortua kahvikuppiin. Alkoi kuulemma kahvihammasta kolottaa.



Näin me läpäisimme testit ja viemme tarkoin valittua postia tietyille vastaanottajille ja saamme näin päätemaksut pysymään aisoissa kun testikirjeet ovat ajoissa määränpäässä.

Jouluisin terveisin,

voton luottamusmies Sir Havu,

sekä kollegat Dj Kyntäjä, Mc Björn ja Batistiini



Runoja dikter

Julkaisen joulukuussa neljä uutta runokirjaa, jotka sisältävät uusia, vanhoja ja vanhoista runoistani muokattuja moderneja versioita. ”Runot” on kirjoitettu vuosien 1979 – 2013 välillä. Osa runoistani on alun perin tehty niin sanotuiksi lauluteksteiksi, mutta haluan kutsua niitäkin termillä ”runot”, koska se mielestäni kuvaa parhaiten kirjoituksiani.

Joulukuussa 2014 julkaistavat kirjani ovat: Sidottuna aikaan, ”40”: Uusia runoja 2012 – 2013, 2014 ja Minä 2014. Sarja jatkuu ensi keväänä, jolloin tulen julkaisemaan kaksi seuraavaa runokirjaani. Julkaisen kirjat virallisesti sähköisenä (.pdf ja .word tiedostoina) eri formaateissa (cd-rom, dvd-rom, muistitikku, muistikortti) ja niitä voi pian tilata suoraan minulta: jan.ekblad@welho.com.

Esittelen tässä artikkelissa muutaman runoni ja kerron niiden taustoista.

Perjantai-ilta (1994 / Muokattu: 13.9.2014 / 2014 runokirja). Tämä teksti on kirjoitettu vanhempieni luona Lohjan Anttiinintielle ja kuvaa tavanomaista perjantai-iltaa, joka kului kotona ollen televisiota katsellen, lehtiä lukien ja radiota kuunnellen. Olin tuolloin työtön.

Perjantai-ilta. Kuuntelen rokkia radiosta.
Katselen ruotsinkielisiä uutisia. Istun tässä ja ajattelen maailman menoa tylsistyen kokonaan.

Perjantai-ilta. Ei ole rahaa.
Ei ole toivoa. Ei maksettua rakkautta. Sauna ja saunakalja illan kohokohtina.

Perjantai-ilta. Yksin kotona.
Ei seuraa lähimaillakaan. Kauniit balladit laittaa ajettelemaan.
Mistä kaikkesta olen jäänyt paitsi. Se ei kyyneleitä silmiini tuoda saa.

Perjantai-ilta. Virtahevot ”Mikä mikä viidakkomaassa”.



2013 Berliinin Ramones museon ulkopuolella.

Tämän runon (The End / 2014 runokirja) tekoajasta ei ole mitään mielikuvaa, mutta se kertoo siitä kun on tekstiblokki päällä ja mitään ei saa enää aikaan, joten paras ratkaisu on antaa periksi ja mennä nukkumaan.

Pääni on tyhjä ideoista.

Vielä pitäisi kirjoittaa yksi runo tai laulu,
mutta en saa tähän paperille mitään aikaan.
Joten on kai parasta lopettaa.
Toivottaa kaikille hyvät yöt
ja painua nukkumaan
ja uusia ideoita teksteihini keräämään.

”Get Over It.” The Eagles ja comeback 1994.
Tanssin alasti pimeässä. Itseäni suuresta peilistä ihailen. Olen egoisti ja myönnän sen.

Perjantai-ilta. Valkokankaalla iso Arska ”Tosi valheissa”.
Minä kotona muutaman neliön huoneessa.
Sähköelektroniikan keskellä.
Olenko onnellinen?

Perjantai-ilta. Jos ylimääräistä rahaa olisi,
niin lähtisin heti kotoa pois. Ei työttömänä mukavaa ole.
Tuntuu kuin olisi sidottuna paikalleen, kun ei mitään muutakaan nyt tehdä voi.

The Hidden War (21. – 22.2.1013 / ’’40: Uusia runoja 2012-2013). Tämä on kirjoitettu Lohjan Anttiinintieellä sairaslomani aikana. The Hidden War (2009 – 2010) elokuva vaikutti suuresti tämän runon syntyyn. Kaksi viimeistä kappaletta on suomennettu suoraan Manic Street Preachers yhtyeen Kevin Carter (1994) kappaaleesta, joka käsittelee samaa asiaa. Omistettu: Kevin Carter, Greg Marinovich, Ken Oesterbrook ja Steven Biko.

1990 – 1994.

Salattu sota.

Etelä-Afrikan sisällissota.

Inkatha (zulut) vs. Nelson Mandelan ANC.

Apartheid politiikan loppumisen jälkeen.

The Bang Bang Club oli vauhdissa taas.

Sotatantereilla ottamassa julmia kuvia.

Lähikuvia ruumiista ja palavasta miehestä.

Kidutuskuvia liian lähellä todellisuutta.

Greg Marinovich, Kevin Carter ja muut.

He eivät pelänneet mitään.

Eivät luoteja tai kuolemaa.

Greg ja Kevin saivat kuvillaan Pulitzerin.

Kevin kuvasi nälkäistä pikkutyttöä vaanivaa isoa korppikotkaa Syyriassa.

Muut toimittajat kysyivät miten tytölle kävi?

Kevin ei sitä tiennyt.

Hän vain otti kuvan ja oli hetken siinä tilanteessa mukana.

Kun objektiivisuus ja puolueettomuus kyseenalaistuu.

Silloin homma muuttuu eloonjäämiskamppailuksi.

Kun todellisuus kohtaa realiteetin vaarat.

Silloin voimme ajatella vain Steven Bikon kohtaloa ja huutaa kovaan ääneen vapauden puolesta.

Hei Time Magazine.

Hei Pulitzer palkinto.

Tribaalit arvet värikuvissa.

Bang Bang Club AK 47 tunnilla.

Hei Time Magazine.

Hei Pulitzer palkinto.

Korppikotka kyttää valkoista valhetta ikuisesti huutaen.

Haaskattu elämäsi mustavalkoisena.

Kaikki hyvä päättyy aikanaan. Nyt on aika valita tähän artikkeliin viimeinen runoni. Maa on taas valkoinen Itä-Helsingissä ja joulukuu tekee tuloaan (nyt lauantai 22.11.14), joten ajattelin viimeiseksi valinnakseni laittaa tähän artikkeliin Talvi (19.2.2013 / 5.3.2013 / ’’40’’: Uusia runoja 2012 – 2013) nimisen suhteellisen tuoreen runoni.

Talvi. Talvi. Winter. Vinter. Talv.

Valkoinen luminen maa.

Hanget hohtaa valoa. Valkoisuuttaan.

Ihmiset virkeämpinä lumisohjossa taivaltaa

ja mielissään toivovat kunnan pakkaskelejä.

Talvi. Talvi. Winter. Vinter. Talv.

Ilmiö pohjoinen. Se pakollinen paha meille skandinaaveille.

Noin puoli vuotta joka ikinen vuosi.

Joskus on kylmää. Toisinaan ei.

Aina ei ole luntakaan. Joskus on kesä talven keskellä.

Mutta jos on liian kuuma, niin aina voi pukeutua lämpimästi

tai lisätä lämmitystä

tai vaikka käyttää kuumavesipulloja kuten

Englannissa ja Irlannissa.

Talvi. Talvi. Winter. Vinter. Talv.

Talvi loppuu aikanaan.

Toisinaan eri aikaan,

mutta silti joka ikinen vuosi.

Aina sen jälkeen tulee kevät.

Elämä, luonto ja kasvit

ja karhutkin heräävät talviuniltaan.

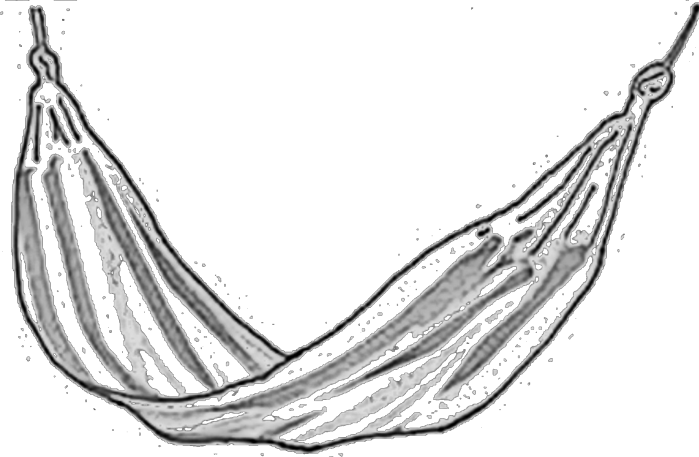
Jan M. Ekblad

HKI POK / Vastaanoton

iltavuoro / Erpa



Riippumaton Tarkkailija



Rakkauskirje Valituille Paloille

Vielä 70-, ja 80-luvullekin, laskut ja viranomaiskirjeet välittivät myös ulkoisesti hyvin selvästi aikeensa ja asenteensa: jos et avaa tätä välittömästi, ja noudata sen sisältämiä ohjeita tinkimättä, Donin kasakat tulevat ja polttavat kotisi ja vievät muun perheesi Siperiaan. Tai ainakin sukupolvien yli menevä muisti tulkitsi ne näin. Nuorempien on varmasti vaikea uskoa tätä todeksi, kun esimerkiksi helsinkiläisen sähköyhtiön nimi on nykyään tuttavallisesti Helen ja useimmissa kotiin tulevilla kirjeissä, olivat ne sitten mainos- tai virkapostia, tuntuu pomppivan vaaleanpunaisia poneja tallomassa vaaleansinisiä pupuja auringonkukkaisella niityllä. Ja taivaalla yleensä loimottaa vielä sateenkaari kaikkien tasa-arvosta muistuttamassa.

Mutta ajat muuttuvat. Kaikkien kanssa ollaan nykyään kavereita. Firmat sinuttelevat poikkeuksetta, ja jos ostat niiltä kerran, ne lähettävät sydäntä riipaisevia kirjeitä ja sähköposteja jo muutaman viikon kuluttua, jos olet laiminlyönyt heitä ja etkä tilannut lisää. Jolloin olet matkalla henkilöksi, joka saa mitä ilmeisimmin nautintonsa kisanpentuja hukuttamalla. Mutta vielä on aikaa muuttaa suuntaa! Uutuuksiemme joukossa on varmasti jotain, joka tekee sinusta paremman, viehättävämmän, terveemmän ja tuuheatukkaisemman!! Ja veronpalautuksesi on muuten €16,25!!! Terveisin Verovirasto, BFF!!!!

Jos sisäänhengittäminen ja viranomaiset aiheuttivat entisaikaan ahdistusta tavalliselle helsinkiläiselle farkkujen kuluttajalle, niin nykyinen ylenpalttinen kaveeraaminen halailuineen ja poskipusuineen se vasta paniikkia synnyttääkin 50- ja 60-luvun lapselle. Me kun kuulumme vielä niihin suomalaisiin, joista sanottiin, että emme me ole rasteja, me vain emme pidä muista ihmisistä.

Mutta vielä on joitain vastarintapesäkkeitä ja peruskallioita, joihin nykylässytys ja maailmansyleily ei ole tarttunut, vaan ne jatkavat horjumatta valitsemallaan linjalla. Valitut Palat! Se on kuin perheraamattu Doren kuvituksella, muuttumaton järkäle joka katselee sinua ylhäältä alaspäin. Sen mainoskirjeet kaikessa kankeudessaan väristyttävät vanhan koulun kasvattia, joka uskoi parhaat vuotensa alamaisuuteensa ja virkamiesten ja virastojen erehtymättömyyteen! Ne ovat täynnänsä leimoja ja varoituksia, ja suoranaisia käskyjä, niin postinkantajalle kuin vastaanottajalle. Kun saat Valituilta Paloilta kirjeen, tiedät että juuri sinut on karsittu rupusakista ja nostettu harvojen ja valittujen joukkoon! Se kun yleensä lukee suoraan kirjeen päällä!

Rakkauskirje yötyölle

Nopeasti, ja huolimattomasti, asiaa tutkittuani löysin tiedon, että naisten yötyökielto(tietyin poikkeuksin) kumottiin vasta 1996. Eli siis tuohon asti ainakin säännöllinen 23-06 välinen työ oli naisten ulottumattomissa(Oletettavasti he saivat kyllä valvoa esimerkiksi koliikkivauvan kanssa kotona ihan lain sallimina). Eli ilmeisesti myös postissa nämä tunnit olivat siihen maailman aikaan miesten valtakuntaa. Nykyään on asiat toisin, ja hyvä niin.

Ennenkuin itse siirryin tekemään yötä, olin sitä mieltä, että yöllä kunnan ihmiset pääasiassa nukkuivat, ja poliisit, rosvot ja kahelit tekivät tuhojaan ja temppujaan.

En varsinaisesti ole joutunut korjaamaan tätä mielipidetä. Ja ainakin amerikan kielessä löytyy sanonta: ”Hullut ovat ottaneet vallan mielisairaalassa.”. Ihmiset, jotka paiskivat jatkuvaa yövuoroa kyllä pystyvät ymmärtämään tämän sanonnan. Enkä tarkoita tällä sitä, että me erityisesti kärsisimme näistä tunneista. Palkka on jonkun ver-

ran parempi, ja ympärillä on kohtalotovereita vertaistukena. Ja tunnelma, varsinkin aamuyön paikkeilla, on takuulla jotain muuta kuin muissa vuoroissa. Tämä vain on erilaista, ja tekee erilaiseksi. Viimeisen tunnin aikana ennen kotiin lähtöä ei niin huonoa vitsiä voi heittääkään, ettei se useimpia naurattaisi. Toisaalta viattomatkin nälkäisyyt saavat suunnittelemaan veritekoja. Ihmiset käyttäytyvät kuin kevyessä laskuhumalassa. Ja pari vuosikymmentä sitten osa varmaan tässä tilassa olikin. Säännöllinen yövuoro kun ei ole lasten leikkiä.

Rakkauskirje rakkauskirjeelle

On varmaan vaikeaa/mahdotonta ymmärtää somea, siten kuin se esiintyi 80-luvulla, kun mikrosiru ohimossamme (Mitä, eikö se ole jo kaikilla?!) ei vielä välittänyt tunteitamme ja ruumiintoimintojamme kaikille fb-kaivereilemme sekunnin välein. Itse asuin 70–80-luvun vaihteessa jopa kämpässä, johon ei riittänyt(?) vanhassa talossa sillä hetkellä puhelinkaapeliyhteyttä, joten parin vuoden ajan kävin soittamassa puheluni puhelinkioskista(?) kadun päässä. Ja minuun sai yhteyttä vapaa-ajalla käymällä melöimässä ovella. Tai kirjeitse.

Näin suomenkielinen Wiki rakkauskirjeistä:

Rakkauskirje on tapa osoittaa ihastumista ja rakkautta toiseen ihmiseen kirjeitse. Kirje voi olla myös utelu, miten vastaanottaja suhtautuu lähettäjän tunteeseen. Kirje voi sisältää usein myös esimerkiksi runoja.

Joidenkin tunnettujen ihmisten rakkauskirjeet on julkaistu kirjoiksi.

Eikä sitten muuta. Onneksi englanninkielinen on hiukan seikkaperäisempi. Mutta sen verran pitkä(käännettäväksi), että referoin tähän vain muutamia mielenkiintoisuuksia omin sanoin.

Historiallisesti rakkauskirje lienee yhtä vanha kuin kirjoittelu yleensä. Esimerkkejä löytyy niin muinaisesta Egyptistä, kuin Rooman valtakunnan ajoilta. Varmaan osa luolamiesten taiteesta voitaisiin tulkita myös sellaisiksi. Eli puhumme nyt ihmislajin perusominaisuudesta. Keskiajalla sitä jopa opetettiin paremmille ihmisille taitona, joka tulee hallita.

Voidaan tietysti sanoa että vaikka formaatit muuttuvat, niin rakkauskirje säilyy. Mutta omasta mielestäni siihen ei kuulu hätäisyys, joka kulkee käsi kädessä tekstiviestien, chattien, twitterin ja muun samanaikaisen viestinnän kanssa. Rakkauskirje on viestimuoto johon tulee käyttää aikaa ja tunteita aivan eri tavalla kuin vaikkapa vastatessa whatsappissa kysymykseen ”Alatsä oleen mun kaa?”, ja vastaus viiptyy n. 3 sekuntia, ollen , no, mikä lie. Ehkä ”LOL”.

Rakkauskirjeeseen, ainakin sen vanhemmassa muodossa, kuuluvat runot, sitaatit, lehtileikkeet, ja romanttisimmissa tapauksissa tujaus hajuvettä. Käsiälällä leikittely kuului myös asiaan. Sydämenkuvat ja muut koristeet joutui yleensä piirtämään ihan itse!

Pidän muuten syntinä ja häpeänä ajatusta luopua kaunokirjoituksen opettamisesta kouluissa. Niin tuskalliselta kuin ne kaaret ja silmukat saattavat nykynäppäilijöistä tuntuakin, niin mikään ei korvaa sen henkilökohtaisuutta ja vaikutusta. Ilkka ”Ike” Kanervan tekstarit eivät täytä näitä kriteereitä.

Rakkauskirje Postin johdolle

Hmm, ei kyllä suoralta kädeltä tule mitään mieleen...

Parhain terveisin ja ensi kertaan, toivoo RT.



Tässä on uutuutnaan kiiltävä, tuliterä Paun:n Pasilan osaston logo.

Logon on suunnitellut Tomi Toivanen.

Jo joutui Armas aika

Postimies Armas Lumppasella oli teoria, jonka mukaan kaikki vuoden juhlapäivät pitäisi viettää keskellä kesälomaa heinäkuun ensimmäisellä viikolla. Uusivuosi maanantaina, pääsiäismämmit ja munien kuohinta tiistaina, keskiviikkona juhannusperseet, torstaina katsotaan Tuntematonta sotilasta ja arvostellaan linnanasuja ja perjantaina on joulukinainen. Postimiehellä ja naisella kun on aina kiire. Jos häntä ei silloin tällöin virittele hitaammille taajuuksille, hän tikittää, nykii pakko- ja tahtisuudessa pupun tyyneydellä, tai sitten hän yksinkertaisesti lamaantuu. Työelämä ottaa niin sanotusti niskalenkin elämästä ja rytmi menee veriin. Kesäloman keskellä olisi kerrankin sitä laatuaikaa. Ja tarmoa vähän panostaa.

Armas Lumppanen heräsi klo 05.43, meni keittiöön ja ryhtyi ensityökseen kahvia odotellessa rustaamaan teoriaan paperille. Postikeskuksen aloitelaatikoon oli siirtymässä taloudellis-teoreettis-luonnontieteellis-strukturalistinen aikapommi.

- Kop, kop, kuulu ovelta.

Se oli postimies Irma Lumppanen, nainen ja postimies Armas Lumppasen vaimo.

- Huomenta. Mitäs sinä näin aikaisin. Et kai taas jotain hömpötyksiä.

- Näitä juhlapäiväjuttuja tässä vaan....

- Mistä tulikin mieleeni, että tuota....., Irma Lumppanen käveli miehensä luo ja muiskautti poskelle, Hyvää joulua!

Armas Lumppanen täytyi hetkeksi tunteella jota sanotaan joulumieleksi ja sitten sisään hiipi pieni epäily ja muistikuva siitä että yleensä suuret juhlapäivät vaativat aikalailla valmistelua, organisointia ja suunnittelua.

- Ei herran jumala sentään. Nytkö se jo tuli!

- No nyt. En minäkään tässä ole.....

- Hys!

- Mitä?

- Älä herätä lapsia.

Niin. Armas ja Irma Lumppasta oli siunattu kahdella lapsella. Siinä työn ohessa. Iida-Tuulihattu Lumppanen 1v. ja Luigi Lumppanen 17v nukkuivat peräkammarissa levollisina paitsi Luigi Lumppanen, jonka kohtalon käsi



oli saattanut jouluapulaiseksi postikeskukseen. Hän näki painajaisia ja heilutteli unissaan käsiään kuin joku vauhkoonnutun tuulimylly.

- Tää tuli jotenkin niin äkkiä....

- Jos ollaan niin ettei mitään ois niinku tapahtunutkaan. Ihan vaan arkea elellään, mennään ikään kuin töihin, viedään lapset.....

- Eihän me voida. Kyllä ne sen jotenkin huomaa. Paitsi Luigi joka on niin innoissaan siitä työpäikasta...

- Sitten pitää vain improvisoida.

- Eihän meillä ole mitään...

- Ihan tarpeeksi. Kaupatkin on vielä auki.

- Onks meillä rahaa?

- No on mulla vissiin jotain kahdeksan euroa.

Ja tyhjiä tölkkejä.....

Iltapäivän aurinko mollotti taivaanrannassa vielä hetken ja alkoi sitten vajoamaan suomalaisugrilaiseen tyyliin ujosti nurkan taakse. Lumppasten kaksion juhlasaliin oli kokoontunut onnellinen perhe. Pöytä suorastaan notkui joulukerhuista. Vasemmalla puolella oli tarjolla

lanttulaatikkaa, perunalaatikkaa ja porkkanalaatikkaa, sitten graavilohilaatikkaa, lasimestarinsillilaatikkaa, sinappisilakkalaatikkaa, sitten iso kalkkunakinkkulaatikko ja lipeäkalalaatikko, riisipurolaatikko ja lopuksi oikealla faze-rinvihreäkuulalaatikkaa ja piparkakkulaatikko. Rullakossa pöydän toisessa päädyssä oli vielä yksi Saarioisten metukaräiskäle, jota luomakunnan kruunu Armas Lumppanen vahti silmä tarkkana. Sitten Armas Lumppanen kasvoille ilmestyi niin kutsuttu virkailme, ilme joka vuosikymmenten saatossa oli kehittynyt viikkopalaverissa sellaiseksi salakavalaksi ilmeettömyudeksi josta nyt ei oikein voinut sanoa mitään oleellista. Sitten Armas tarkasti vanhan yli-postimies-virkapukunsa sarkaimet ja vetoketjun ja nousi seisomaan. Oli tullut lahjojen jaon ja virallisen joulupuheen aika.

- Kröhm....Kaikki ovatkin jo paikalla, että voidaankin sitten aloittaa. Rakas perheeni. Tervetuloa tänne joulupalaveriin. Tahdon puhua teille tänä juhlapäivänä laatikoista. Laatikko - tuo aliarvostettu olevaisuutemme perusta. Kuten tiedätte, on käsieni kautta uran varrella kulkeutunut tuhansia laatikoita. Joten minulla ja laatikolla on ollut hyvin kouriintuntuva ja lämminhenkinenkin suhde. Kuka keksi pyörän, on minusta täysin jonninjoutava kysymys. Miksi laatikon keksijästä ei ikinä keskustella. Kuten me kaikki ehkä tiedämme, laatikko on vähintään kolmi-, useimmiten neliseinäinen ja pohjalla varustettu ontto esine, jolla on kykyä tallettaa sisäänsä toisia esineitä tai aineita. Antaa pyörän pyöriä vaan, mutta kun tahdomme elämäämme jotain pysyvää, on postimiehen valinta laatikko. Laatik-

ko on sellainen tanakka, selväpiirteinen, suorakulmainen jötkäle, josta heti tietää mikä se on. Kun niitä laittaa päällekkäin ja siinä pysyvät, niin kyllä siinä pallo kalpenee. Olen aina sanonut, että postaalinen logistiikka on kuin elämä itse- säkeistä sinä olet tullut ja laatikkoon sinä olet menevä. Ja siinä välillä vähän sähannelletään. Maapallo.....

- Anteeksi....

- Niin Luigiseni.

- Eikö astia ole ihan sama....

- Ei ole. Koska Luigi-poikani olet vasta työurasi alussa ja et ole kaikessa nuoruuden hurjapäisyydessäsi vielä ymmärtänyt yrityskommunikaation suuntaviivoja, pääset tällä kertaa kirjallisella varoituksella. Korvat höröllä ja suu supussa. Niin....anteeksi....luonto on täynnä mitä ihmeellisempiä muotoja, spiraaleita, kiteitä, pyörteitä, kaaria, säikeitä mutta laatikko, se on laatikko, mikä tekee ihmisen. Mitä on pallo saanut aikaiseksi? Yksin, yhä kauemmaksi toisistamme ajelehdimme me palloillamme avaruuden äärettömyydessä, pyörimme ikuisessa tyhjyydessä tukea ja turvaa hakien. Elektronit, protonit, atomit ne hallitsemattomasti sinkoavat, yhdistyvät, pörräävät, räjähtelevät sinne tänne aina valmiina kaaokseen. Mutta laitaapas ne laatikkoon ja kansi päälle niin siellä pysyvät. Jos elämän perusyksikkö olisi laatikko, niin tämä kaikki ei olisi niin pirun monimutkaista ja vaikeaa.

- Armas-kulta voitaisiinko jakaa jo ne lahjat. Alkaa olemaan nälkä.

- Niin kuin äitinne tuossa totesi on joulu jakamisen juhlaa. Lahjoja ei ole meille postimiehille paljon



suotu, mutta on meillä sentään jakamisen lahja. Niin kuin se herra joskus sanoi että jos vähistään jakaa niin on vallan hieno mies. Postimies. Mutta asiaan. Rakas poikani (Armas Lumppanen nostaa laatikon sinisestä joulusäkistä) Luigi. Tiedän että olet isäsi verta ja lihaa ja siitä syvä osanottoni. Ehkä sinä vielä joku päivä otat paikkani lajittelukeskuksessa, kolmas jakkara vessan ja ilmastointilaitteen välistä, ja jatkat sukumme ylväitä perinteitä. Kuten tiedät, oli myös oma isäni hieno mies, postimies. Eetvartti Ananias Lumppanen. Eetvartti teki häkellyttävän pitkän uran Käkisalmen sivukonttorissa reklaami- ja afääriosastolla vanhempana viranhaltijana. Kiikkustuolissa istui, piippua tuprutteli ja teki kaikenlaisia suunnitelmia. Ja välillä leimasi kirjeitäkin, kun apulainen oli sairastunut. Käkisalmen keisarillisessa postipiirissä aina sanottiin että vanhalla Eetvartilla oli aivan mieletön määrä sellaista ikääntyneen työntekijän hiljaista tietoa.

- Niinku mitä?

- Ei hän kertonut.

- No mitä iloa....

- Nyt hiljaa siinä! No sen ainakin tiedän, ja mitä muiltakin olen kuullut, että jos se kaikki Eetvartti Lumppasen hiljainen tieto olisi saatu jotenkin tallen-

nettua, niin esim. tietokoneen keksimiselle ei olisi ollut mitään perusteita. Siis ainakaan seuraavaan kahteenkymmeneen vuoteen. Mutta hieno mies. Postimies. Tahdonkin nyt Luigi, näin juhlallisesti ojentaa sinulle Eetvartti Lumppasen ainutlaatuisen Kuminauhakokoelman. Ole hyvä. Hyvää joulua.

Luigi Lumppanen piteli peltistä ja jo hieman kuhmuraista Viipurin keksi-laatikkoa hetken käsissään, vilkaisi isäänsä hyväksyntää etsien ja avasi sitten vapi-sevin käsin rasian. Kyynel vierähti vasemmasta silmäkulmasta.

- Kolme....

- Juu. Kolme kuminauhaa. Se oli poika kovat ajat silloin. Jos konttorista loppui kumilenksut, niin siinä meni semmoiset kaksi vuotta ennen kuin saatiin Sumatran kumipuuviljelmiltä rahdattua lisää. Ei sitä silloin kuminauhoja kasvanut joka oksalla. Narua ja pajunköyttä käytettiin ja lampaansuolta, mutta hieman toiseen tarkoitukseen. Siihen aikaan tuollainen kokoelma olisi ollut varmasti mittaamattoman arvokas. Ja onhan sillä vieläkin sellaista tunnearvoa. Ajattelepas poikani tuota kuminauhan olemusta vähän tarkemmin. Ensimmäiseksi varmaankin huomaat, ettei se naru pääty mihinkään. Se on vähän kuin postimiehen työnkuva. Luulet saaneesi kaikki postit kaaoksesta järjestykseen, lähdet voipuneena kotiin ja kun aamulla tulet töihin, niin



mitä tulee eteen? Sama kaaos. Ikuista kiertoliikettä, jatkuvaa kehitystä, karuselli jonka kyydissä alkaa 62 700:n kierroksen kohdalla toivomaan, että se irtoaisi akselistaan ja pyörisi pois. Toiseksi huomaat että se on sellainen aika lerppa, mutta ei siitä sen enempää. Kolmas kumilenksun ominaispiirre on se, että se venyy. Se on elastinen. Anteeksi. (käy vessassa oksentamassa ja palaa takaisin) . Siis joustava kuin postimiehen selkäranka. Paras puoli tuollaisessa kumilenksussa on se, että sillä saa aika mojavasti niputettua asioita yhteen. Tuollainen henkinen kumilenksu pitää iloiset posteljoonit yhdessä ryppäässä. Venyy sen verran että aina kun joku veijari lähtee kokeilemaan rajojaan, niin viuuuhhh, takaisin tömpsähtää taas jonkin ajan kuluttua. Jos käyttäisi liimaa niin kyllä se ajan myötä räjähtäisi, koko tehdas. Hyvää joulua, Luigi.

Armas Lumppanen haluaa ilosta kyynelehtivää poikaansa. Sitten hän kaivaa säkin pohjalta toisen lahjan, postileimasimen. Hän heiluttaa sitä Iida-Tuulihatun silmien edessä. Iida-Tuulihattu tuijottaa sitä aikansa yksivuotiaan vakavuudella ja ryhtyy varmuuden vuoksi itkemään. Tumps! Iida-Tuulihatun otsaan ilmestyy leima ”eduskunta 24.12.1995”.

- Arvoisa Iida-Tuulihattu Lumppanen, täten teidät on leimattu kädellisten lahkoon kuuluvaksi täysivaltaiseksi nisäkkääksi. Kaikki mitä ikinä ympärilläsi näet ja pääsi sisällä koet on sinun. Maailmassa on kossolti omituisia, kauniita, kiehtovia, vastenmielisiä, ymmyrkäksiä ja pelottavia asioita. Ja niin monimutkaisia että pääsi menee pyörälle ja sinusta tulee pöpi. Niinkuin meistä kaikista tulee. Mutta sitä ennen, voit alkaa leimaamaan ja luokittelemaan asioita ja ihmisiä niin että suhina vaan käy. Saat litran mustetta. Kun olet sitten aikasi tarmokkaasti leimoja läiskinyt ja asioita luokitellut, huomaat että muste pikkuhiljaa alkaa loppumaan, leimat haalenevat ja hupsista, kohta et saa aikaiseksi enää mitään jälkeä. Sitten tiedät että urakkasi on päättynyt ja sinun täytyy ryhtyä funtsimaan juttuja ihan eri tavalla. Mutta se on sitten eri tarina.

- Iida-Tuulihattu Lumppanen väänteleekääntele lahjaansa hetken käsissään ja leimaa ensi töikseen potkupukunsa.

- Ennen kuin päästään syömään, tuli mieleen että oletteko kuulleet sitä satua paimenesta ja susista?

Siis siitä kuinka oli kerran paimenpoika Putte, joka oli kova juksaamaan. Putte juoksi paimenelta kotikyläänsä ja huusi, sudet tulevat, sudet tulevat! Kylän väki pelästyi ja juoksi pakoon kuka mihinkin. Ja Putte sai hyvät naurut. Seuraavalla viikolla sama toistui. Taas juoksivat kyläläiset kuka mihinkin ja keräsivät lampaat turvaan. Ja taas juksasi Putte. No sattui sitten niin, että kylää lähestyi ihan aikuisten oikeesti valtava, verenhimoinen susilauma. Paimenpoika Putte juoksi takaisin kylään minkä kintuistaan pääsi ja huusi hädissään: ”Sudet tulevat! Sudet tulevat!” Mutta nyt ei kukaan enää uskonut Puttea. Taas se vaan juksaa, ajattelivat kyläläiset ja jatkoivat askareitaan. Susilauma tuli kylään, vei kaikki kylän työpaikat ja naiset, rahat ja osakkeet ja söi lopuksi kyläläiset suihinsa.

Niin että oletteko kuulleet aikaisemmin?


- Eipä kai, vastasi Luigi.

- No hyvä. Se on meinaan harvinaisen pasaka satu. Mutta nyt syödään. Hyvää Joulua.

- Hyvää Joulua.

Jussi-setä





AIKA OUTOA!

EI TÄMÄ...

... MUTTA ARVATKAA MITÄ SÖITTE.

HIPPA





BDE2

Pasilli 8862

Lähetä kirjekuoressa alla olevaan osoitteeseen.
Laita kuoreen vastauslähetytystunnus, et tarvitse postimerkkiä.

PAU:N PASILAN OSASTO
HKI POK/ JÄSENSIHITEERI
PL 925
00231 HELSINKI

Vastauslähetytystunnus 5019928
00003 Helsinki

ILMOITUS PAU:N JÄSENREKISTERIIN ELÄKKEELLE SIIRTYMISESTÄ TAI JÄSENMAKSUN
KESKEYTYKSESTÄ

NIMI _____

OSOITE _____

SIIRRYN ELÄKKEELLE _____ ALKAEN

HALUATKO MYÖS JATKOSSA REITTI -LEHDEN? KYLLÄ _____ EN _____

TAI

JÄSENMAKSU KESKEYTYY AJALLA ____ / ____ 20____ - ____ / ____ 20____

KESKEYTYKSEN SYY(x)

ÄITYIS/VANHEMPAINLOMA _____
HOITOVAPAA _____
PITKÄ SAIRAUSSPOISSAOLO (PALKATON) _____
ELÄKELAITOKSEN/KELAN MYÖNTÄMÄ AMMATILLINEN _____
KUNTOUTUS TAI MUU KUNTOUTUS (KUNTOUTUSRAHA) _____
OPISKELU _____
ASE/SIIVILIPALVELUS _____
TYÖTTÖMYYS _____

MUU SYY, MIKÄ _____

JÄSENTIETOJEN MUUTOSILMOITUS

UUSI OSOITE _____

SEURAA PALKKALASKELMASTASI JÄSENMAKSUJESI MAKSATUSTA. MAKSAMATTOMAT
JÄSENMAKSUT ESTÄVÄT JÄSENETUJEN SAAMISEN. LISÄTIETOA SAAT ALUEESI
LUOTTAMUSMIEHELTÄ TAI OSASTON JÄSENSIHITEERILTÄ.